TEZAUR LITURGIC

21 OCTOMBRIE

IIIISIDORA AGHIROTITISSA

PARACLISUL SF.CUVIOS FILOTEI DE LA DIONISIU-ATHOS

ATENA,2020

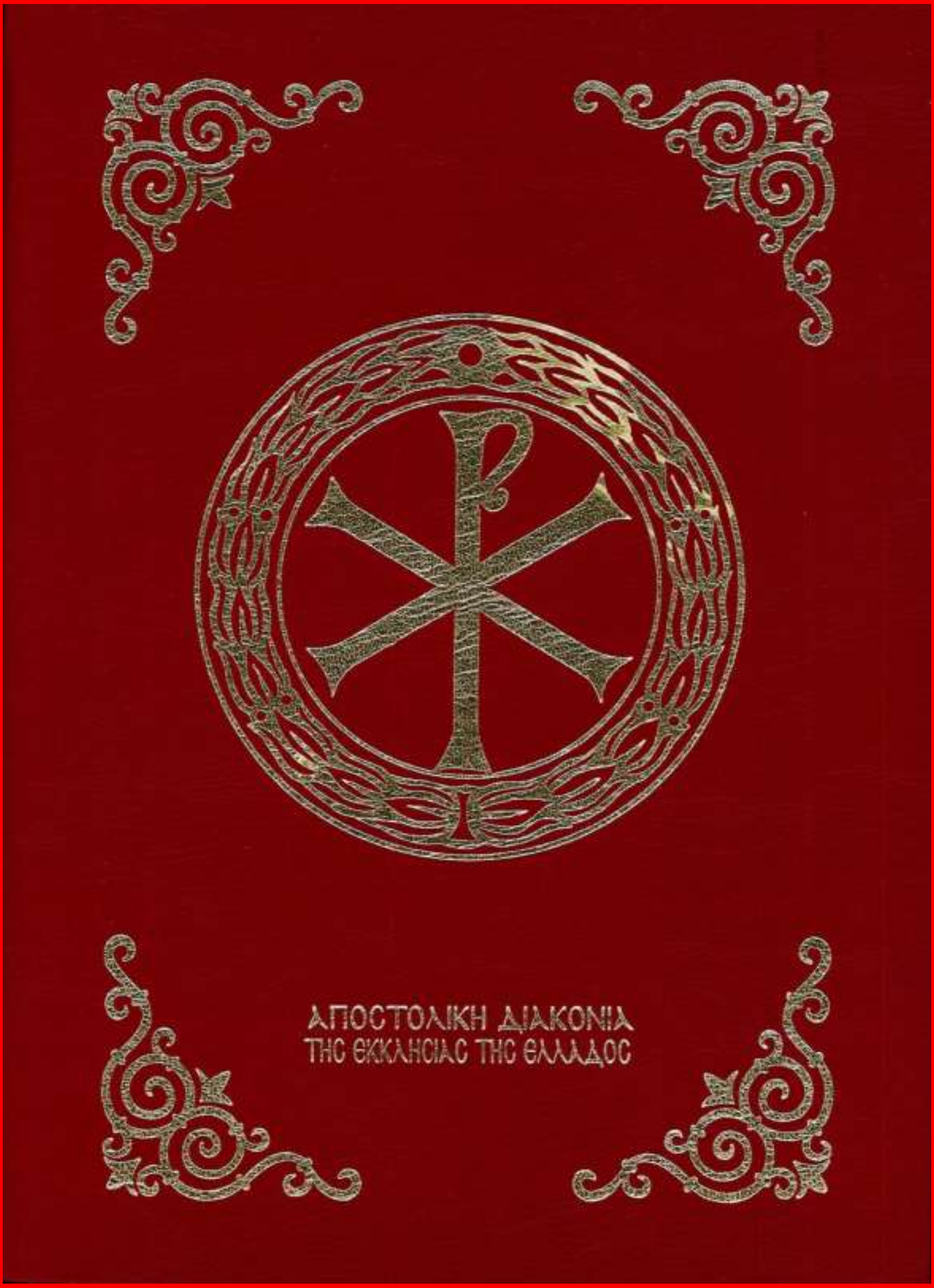
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΟΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Ισιδώρας Μοναχής Αγιεροθεϊτίσσης

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικήν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: *Ἀμήν.*

Ἤ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ’ (142).

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ’ ὑπαμοιβῆς, μετά τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α’. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β’. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ’. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπεγνωκὼς τὴν τοῦ Κυρίου ἀγάπην, καὶ ἐκ ψυχῆς σου ταύτην θείως τηρήσας, τῶν μοναστῶν ταῖς τάξεσι προσῆλθες σπουδῇ·ζήσας ἐν τῷ Ἄθωνι, ὥσπερ ἄσαρκος Πάτερ, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, τῇ ἀσκήσει καθάρας, καὶ ἐν φωτὶ Φιλόθεε ὀφθείς, τοῦ Παρακλήτου, ἐκλάμπεις τὰς χάριτας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν’ (50).

Εἶτα, ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Ἄθωνος τὸ κλέου, Φιλόθεον, ᾄδω. Ἰσιδώρας.*

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἁγνείας λειμῶνα τὸν εὐανθῆ, ἀσκήσεως ῥόδον, ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, Φιλόθεον ὕμνοις εὐαρέστοις, ἐν εὐλαβείᾳ ψυχῆς μακαρίσωμεν.

Θυσίαν εὐπρόσδεκτον τῷ Θεῷ, προσῆξας σὸν βίον, ὦ Φιλόθεε ἱερέ, νεκρώσας σαρκός σου τὰς κινήσεις, καὶ τὰς δυνάμεις ζωώσας τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας τηλαυγής, Φιλόθεε μάκαρ, Χρυσουπόλεως ἐκ λαμπρᾶς, καὶ πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν κτίσιν, χρυσοειδέσιν ἀκτῖσι τῶν ἔργων σου.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον τοῦ Θεοῦ, ἐγένου Παρθένε, ἀπειρόγαμε Μαριάμ, ὡς τοῦτον χωρήσασα ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀεὶ δοξαζόμενον.

ᾨδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Οὐδαμῶς σοῖς βλεφάροις ὕπνον σοφὲ δέδωκας, μηδὲ νυσταγμὸν ἀμελείας, ἐν τοῖς κροτάφοις σου, ἕως Θεοῦ ἐν αὐλαῖς, εὗρες Φιλόθεε τόπον, ἔνθα χαίρων ᾤκησας, δόξης πληρούμενος.

Σῆς μητρὸς τῇ δεήσει σκότος εἱρκτῆς ἔφυγες, καὶ πρὸς Μοναστήριον Πάτερ, ταχὺ ἀνέδραμες, τῆς Θεομήτορος, καὶ παναχράντου Μαρίας, ἧς τὴν θέαν ἔβλεψας, μάκαρ Φιλόθεε.

Τεχνηέντως τοῦ πλάνου τὰς μηχανὰς ὤλεσας, ἐν ὑπακοῇ ἀπροσκόπτως, πολιτευόμενος, καὶ τὴν ταπείνωσιν, καὶ προσευχὴν ἀγαπήσας, τῷ Θεῷ Φιλόθεε, ὅλως συνήρμοσαι.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα Κόρη ἁγνὴ γέγονας, τῶν ἀγγελικῶν στρατευμάτων, τιμιωτέρα τε, ἐν ταῖς χερσί Σου καὶ γάρ, τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων, μητρικῶς ἐβάστασας, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στερέωσον, ἐν τῆς ἀγάπης τῇ πέτρᾳ τῇ ἀσαλεύτῳ, τοὺς τιμῶντας πανευλαβῶς σὴν μνήμην Φιλόθεε, ὡς μέτοχος θείας μεγαλωσύνης.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Ἀγάπης Θεοῦ τὸν λύχνον τὸν πολύφωτον, ἐλπίδος χρηστῆς, λαμπάδα τὴν ἀκοίμητον, τὴν αὐγὴν τὴν φαίνουσαν, τρισηλίου δόξης τὰς χάριτας, καὶ δᾳδουχοῦσα πάντων τὰς ψυχάς, ἐν πίστει τιμήσωμεν Φιλόθεον.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κραταιότατον ἔσχηκας, ὅπλον ἐν ἐρήμῳ σοφὲ Φιλόθεε, καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν, προσευχὴν καὶ νῆψιν τῆς καρδίας σου.

Λυτρωθεὶς ὦ Φιλόθεε, τῶν δεινῶν σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος, τὸν Θεόν σου ἐπευλόγησας, Ἰωσὴφ τὸν σώφρονα μιμούμενος.

Ἑκουσίως προσέδραμες, τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος, ὥσπερ ἔλαφος Φιλόθεε, εἰς πηγὴν ὑδάτων τὴν ἀθόλωτον.

Θεοτοκίον.

Ὁδηγὸς ἀσφαλέστατος, τοῖς ἐν γῇ βαδίζουσι Κόρη γέγονας, Παναγία ὡς κυήσασα, τῆς ζωῆς ὁδὸν Χριστὸν τὸν Κύριον

ᾨδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Στήσας εἰς Χριστοῦ, θεῖον νόμον ὦ Φιλόθεε, τῆς καρδίας σου τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, εἰς Παραδείσου, τὰς ὑψώσεις ἀναβέβηκας.

Φόβον τὸν ἁγνόν, ἐκ νεότητος κτησάμενος, ἀπεκόμισας τὸν ἄφθαρτον καρπόν, τῆς σωτηρίου, ἀγαπήσεως Φιλόθεε.

Ἴσχυσας ἐχθρῷ, συμπλεκόμενος Φιλόθεε, τῇ πραότητι ὁπλίσας σεαυτόν, καὶ τῇ ἀγάπῃ, συναρμόσας τὴν ταπείνωσιν.

Θεοτοκίον.

Λῦσον τὰς σειράς, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, ὡς κυήσασα τῷ κόσμῳ τὸν Θεόν, τὸν τοῦ θανάτου, τὸ βασίλειον συντρίψαντα.

ᾨδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ὁλόκληρον, σεαυτὸν προσήνεγκας, τῷ Κυρίῳ σου Φιλόθεε δῶρον, ἐν τῶν Γραφῶν, ταῖς μελέταις σχολάζων, καὶ τῆς σαρκός σου νεκρώσας τὸ φρόνημα, εὑρὼν εἰσόδους δὲ ζωῆς, τὰς εὐθείας δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θυμίαμα, ἱερὸν καὶ εὔοσμον, ἐν λατρείᾳ μυστικῇ ἀνεδόθης, τὰς σὰς εὐχάς, τῷ Θεῷ ἀναθέτων, καὶ τούτῳ κράζων ἀπαύστως Φιλόθεε, Ἀγγέλων φθάσας τοὺς χορούς, καὶ Ὁσίων κοσμήσας τὰ τάγματα.

Ἐπίτροπον, ὁ Θεός σε ὥρισεν, ἡγεμόνα λογικῶν τε προβάτων, ἐπὶ ζωῆς, τοὺς λειμῶνας ποιμάνας, τῶν

μοναζόντων χορείαν Φιλόθεε, καὶ τούτων χάριν σὴν ψυχήν, εὐαρέστως θυσίαν ποιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ἐν νηδύϊ Σου Παρθένε Μαρία, τὴν τοῦ Ἀδάμ, περιστείλας ὀδύνην, καὶ τὴν κατήφειαν Εὔας εἰς ἄληκτον, καὶ θείαν τρέψας χαρμονήν, τῇ Αὐτοῦ ἀνεκφράστῳ χρηστότητι.

Στερέωσον, ἐν τῆς ἀγάπης τῇ πέτρᾳ τῇ ἀσαλεύτῳ, τοὺς τιμῶντας πανευλαβῶς σὴν μνήμην Φιλόθεε, ὡς μέτοχος θείας μεγαλωσύνης.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παῤῥησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μαρτυρίας ἀγαθοπρεποῦς τὸν ἐκφάντορα, κοινωνίας τῆς ἀγγελικῆς τὸν συμμέτοχον, τὸν ἀμέμπτως τῶν μοναστῶν τὴν δύσβατον ὁδόν, ψυχῆς στέρξαντα ἐν πλατυσμῷ, καὶ Παραδείσου τὰς σκηνάς, ἐν φωτὶ κατοικήσαντα, στέψωμεν ἐν ᾀσμάτων, τοῖς ἄνθεσι θεοφρόνως, καὶ μεγαλύνομεν πιστοί, τὸν τοῦ Ἄθωνος Φιλόθεον.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πρᾷος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστί.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἄθως ἐπαγάλλεται, τῇ σῇ Φιλόθεε μνήμῃ, ἐν Αὐτῷ τὸ στάδιον, ἱερῶς γὰρ ἤνυσας τῆς ἀσκήσεως, καὶ καινοῖς ᾄσμασι, τοῦ Χριστοῦ ἡ νύμφη, Ἐκκλησία συνευφραίνεται, αὐτῆς γὰρ γέγονας, γνήσιος υἱὸς καὶ διδάσκαλος, στεφθεὶς ἐν ὁσιότητι, καὶ διακριθεὶς ταῖς λαμπρότησι· ταύταις κοινωνῆσαι, ἀξίωσον τοὺς πίστει ἀληθεῖ, τὴν σὴν τιμῶντας πανήγυριν, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νηπιόφρονα γνώμην τοῦ ἐχθροῦ τοῦ δολίου ἐναπεμώρανας, σοφίᾳ τῶν σῶν λόγων, καὶ δόξῃ τῶν

σῶν ἔργων, διαπρέψας Φιλόθεε· καὶ τὸν Θεὸν ἐκτενῶς, ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀκορέστῳ σου πόθῳ τῷ Θεῷ σου ἐγγίζων ἀεὶ Φιλόθεε, ἐν γνώμῃ σου τελείᾳ, Αὐτῷ κατηκολούθεις, ὁμιλῶν μετὰ πίστεως, Σὴν Βασιλείαν Σωτήρ, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Διακρίσεως λύχνος καὶ λαμπὰς τῆς ἀγάπης καὶ φῶς τῆς πίστεως, ἐλπίδος τε ταμεῖον, καὶ στῦλος ἐγκρατείας, τελειότητος μέτρον τε, καὶ προσευχῆς ἐραστής, Φιλόθεε ἐδείχθης.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὡραία ἡ ὄψις τῆς μορφῆς Σου Παρθένε Θεογεννήτρια, ἐκπλήττουσα Ἀγγέλους, βροτούς τε ἐξιστῶσα, ὁμοφώνως Σοι ψάλλοντας· μετ’ ἐγκωμίων ἁγνή, τὸν αἶνον εἰς αἰῶνας.

ᾨδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἰδὼν ψυχῆς σου, τῆς καθαρᾶς ὁ Δεσπότης, τὴν τελείαν Φιλόθεε γνώμην, ἔστεψε τιμῇ σε, καὶ δόξῃ οὐρανίᾳ.

Σκεῦος ἐδείχθης, τῆς ἐκλογῆς ὡς ὁ Πῦλος, ἀναβὰς μυστικῇ θεωρίᾳ, ἔνθα κάλλη θεῖα, Φιλόθεε ἑώρας.

Ἰδού σοι Ἄθως, μῆτερ Σιὼν ἀνακράζει, ἐν τοῖς κόλποις φωτὸς ἀπροσίτου, λάβε τὸν υἱόν μου, Φιλόθεον τὸν πάνυ.

Θεοτοκίον.

Δικαιοσύνης, τῆς ἀληθοῦς Σὺ ὑπάρχεις, ἰσοστάθμιον Κόρη Παρθένε, μόνη ὡς τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν νομοδότην.

ᾨδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Ὡς ὄρθρος φαεσφόρος, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ, ἀποδιώκων τῆς πλάνης νυκτώδη ἀχλύν, καὶ ἀληθείας ἐδείχθης, τέκνον Φιλόθεε.

Ῥανάτωσαν νεφέλαι, θείαν εὐφροσύνην, καὶ γλυκασμὸν σωτηρίας ἀνθείτω ἡ γῆ, ὁ τῶν Ὁσίων γὰρ δῆμος, μέλπει Φιλόθεον.

Ἀῤῥήτου εὐωδίας, χάριτός τε πλήρης, καὶ φωταυγείας ἀΰλου ὡράθη ἐν γῇ, ὁ τῶν λειψάνων σου πλοῦτος, θεῖε Φιλόθεε.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ τοῦ θείου Λόγου, γέγονας Παρθένε, ὅτι ἐκ Σοῦ σαρκοφόρος προῆλθε ἑκών, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἁπάντων, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις ἐγκρατείας θεῖος κανών, πίστεως τὸ μέτρον, τῆς ἐλπίδος ὁ γλυκασμός· χαίροις τῆς ἀμέμπτου, ἀγάπης δαδουχία, Φιλόθεε ἡ δόξα, Ὄρους τοῦ Ἄθωνος.

Ἄνθεσιν ᾀσμάτων δεῦτε πιστοί, στέψωμεν ἀξίως, τὸν Φιλόθεον τὸν σεπτόν, φίλτρον γὰρ τελείας, ἀγάπης κεκτημένος, ἐπλήρωσε Κυρίου, νόμον τὸν ἅγιον.

Ἰλύος με λύτρωσαι τῶν παθῶν, εἰς ὕψος ἀνάγων, ἀπαθείας ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, δουλεύσας τῷ Κυρίῳ, καὶ Ἄθωνα κοσμήσας, Πάτερ Φιλόθεε.

Ῥώμην οὐρανόθεν ἀναλαβών, ἔπαρσιν καθεῖλες, ὢ Φιλόθεε τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῇ ταπεινώσει, προκόψας εἰς τὰ κρείττω, ὑψώθης ἐν Κυρίῳ, δόξαν θεώμενος.

Ὅμιλος Ὁσίων χαίρει ἐν σοί, δῆμος τῶν Ἀγγέλων, συναγάλλεται καὶ σκιρτᾷ, πᾶσά τε δοξάζει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, τὴν θείαν ἑορτήν σου, μάκαρ Φιλόθεε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί…

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαχνος καὶ

λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν…

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι᾽ ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β᾽. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις, ἀπαθείας ὁ λειμών· χαίροις ἐγκρατείας ὁ λύχνος, ὑπακοῆς ἡ εἰκών, μέτρον τῆς ἀσκήσεως, εὐχῆς τὸ πλήρωμα, τῆς ἀγάπης θησαύρισμα, ἐλπίδος ὁ ὅρος, πίστεως ἐκσφράγισμα, ἐν τελειότητι· χαίροις, ὦ Φιλόθεε μάκαρ, ὁ ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς λήθης, φῶς Χριστοῦ ἐκφαίνων ἱλαρώτατον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι᾽ εὐχῶν.